

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120287578
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120287578.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu H Point, s.r.o., Košice, Magnezitárska 11, IČO: 43 838 286, zast. advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Košice, Kmeťova 26, IČO: 42 237 406 proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zast. advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 444,24 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/23/2020 z 11. júna 2021

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom II. výroku a vo výroku o trovách konania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 360,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 24.1.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice II (v ďalšom len „súd prvej inštancie“, prípadne „súd“) napadnutým rozsudkom uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi 84,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 84,24 eura ročne od 24.1.2020 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 62,08 % (výrok III.).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že tak súd rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia 444,24 eura, a to skutkovo tvrdiac, že 2.10.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na vozidle jeho právneho predchodcu zn. A. B., ktorú spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré v čase škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou, u žalovanej. V dôsledku poškodenia vozidla si právny predchodca žalobcu prenajal náhradné vozidlo od žalobcu na dobu od 2.10.2019 do 15.11.2019, náklady za nájom ktorého v sume 792,- eur uhradil 4.12.2019. Túto sumu právny predchodca žalobcu žiadal uhradiť od žalovanej, žalovaná z nej uhradila len 347,76 eura a odmietla zaplatiť 414,- eur z dôvodu časovej neprimeranosti doby poskytnutia náhradného motorového vozidla (vychádzajúc z celkového času opravárenských prác 19,35 hod. považovala za primeranú dobu v dĺžke 21 dní) a sumu 30,24 eura z dôvodu nákladov, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla, celkom tak odmietla zaplatiť 444,24 eura. Právny predchodca žalobcu túto sumu previedol zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu. Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že nájomné za náhradné motorové vozidlo za čas od 23.10.2019 do 15.11.2019 nepovažovala za nevyhnutné náklady, ktoré by boli vznikli v súvislosti s dopravnou nehodou. Vzhľadom na celkový čas opravárenských prác 19,35 hod. a po zohľadnení prevzatia vozidla do autoservisu a dňa dodania náhradných dielov do autoservisu

považovala za primeranú dobu prenájmu náhradného vozidla dobu v trvaní 21 dní (od 2.10. do 22.10.2019). Prenájom po 22.10.2019 nebol nevyhnutný a opodstatnený.

Súd na základe vykonaného dokazovania predloženými listinami a osvojac si nesporné skutkové tvrdenia sporových strán ustálil skutkový stav, v zmysle ktorého nehodou spôsobenou poisťencom žalovanej 2.10.2019 bolo poškodené vozidlo právneho predchodcu žalobcu, ktoré si tento nechal opraviť u žalobcu a zároveň na základe nájmovej zmluvy na dobu vykonania opravy si požičal 2.10.2019 od žalobcu náhradné vozidlo C. D. E. XXXKX, ktoré prevzal 2.10.2019 a vrátil ho žalobcovi 15.11.2019, za jeho prenájom zaplatil 4.12.2019 faktúrou vyúčtovanú sumu 792,- eur. Žiadosťou z 2.10.2019 si právny predchodca žalobcu preplatenie tejto sumy uplatnil u žalovanej, z ktorej žalovaná priznala a vyplatila na účet žalobcu 347,76 eura, zvyšok 444,24 eura v zmysle Oznámenia o poistnom plnení z 8.1.2020 nepovažovala za skutočnú škodu. Krátenie v sume 414 eur odôvodnila časovou neprimeranosťou doby nájmu náhradného vozidla považujúc za primeranú dobu nájmu v trvaní 21 dní, a to vychádzajúc z celkového času opravárenských prác 19,35 hod., prevzatia a odovzdania vozidla a zabezpečenia náhradných dielov, krátenie v sume 30,24 eura odôvodnila nákladmi, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla.

Predmetom konania, ktorý si súd vymedzil, sa stalo posúdenie nároku žalobcu voči žalovanej na náhradu škody vzniknutej právnomu predchodcovi žalobcu zaplatením ceny za prenájom náhradného vozidla v období od 23.10.2019 do 15.11.2019, v ktorej dobe vypožičanie náhradného vozidla podľa žalovanej nebolo účelné a nevyhnutné a nebolo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

Právne súd nárok posúdil podľa ustanovení § 39, § 420 a nasl., § 517, § 524 a nasl. a § 788 Obč. zákonníka a podľa zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to konkrétne označil § 4, § 11 a § 15.

Dôvodil, že žalobca síce preukázal škodovú udalosť a vznik škody vo výške 792,- eur, avšak nepreukázal príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody až v rozsahu 792,- eur. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázanú príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou (nehodou 2.10.2019) a vznikom škody iba v rozsahu 432,- eur (a to zaplatenie ceny za prenájom náhradného vozidla za 24 dní - za obdobie od 2.10.2019 do 25.10.2019). Zároveň dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala vznik nákladov na strane poškodeného, ktoré mu mali vzniknúť používaním vlastného vozidla v sume 30,24 eura. Keďže žalovaná vyplatila žalobcovi 347,76 eura ako cenu prenájmu náhradného vozidla za obdobie od 2.10.2019 do 22.10.2019, krátenú o sumu nákladov 30,24 eura, ktoré mali poškodenému vzniknúť používaním vlastného motorového vozidla, predmetom konania zostalo len posúdenie zaplatenia sumy zodpovedajúcej cene prenájmu náhradného vozidla za obdobie od 23.10.2019 do 14.11.2019 a sumy nákladov 30,24 eura. Súd napokon rozsudkom zaviazal žalovanú na zaplatenie 84,24 eura (30,24 eura + 54 eur/cena prenájmu za obdobie od 23.10.2019 do 25.10.2019) a vo zvyšku žalobu zamietol.

Vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v preukázaní príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a celým rozsahom uplatnenej škody. Nepreukázal, že dĺžka opravy poškodeného vozidla v období, za ktoré žiadal preplatenie nájmovej, bola spôsobená objektívnymi okolnosťami, a teda bola nevyhnutná v celom rozsahu. Nepreukázal to napriek tomu, že od začiatku primeranosť tejto doby žalovaná namietla. Čestné prehlásenie zamestnanca žalobcu súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by preukazoval účelnosť a nevyhnutnosť opravy v dĺžke 44 dní, prehlásenie len popisuje jednotlivé kroky opravy, kedy nastali. Súd uzavrel, že žalobca nepreukázal technológiu opravy odôvodňujúcu predĺžovanie opravy a ani objektívne dôvody omeškania dodávok náhradných dielov, preto vychádzajúc z toho, že nebol preukázaný dôvod, prečo neboli 21.10.2019 dodané všetky diely potrebné na opravu vozidla a vychádzajúc z nesporného celkového času opravárenských prác potrebných na opravu vozidla 19,36 hod. (cca 2,5 pracovného dňa), ustálil, že primeraná doba opravy bola preukázaná v dobe od 2.10.2019 do 25.10.2019. Zohľadniac, že napriek dodaniu dielov už 21.10.2019 a času potrebnému na vykonanie prác cca 2,5 pracovného dňa, žalobca nemusel mať objektívnu možnosť realizovať práce okamžite, považoval za primerané vykonanie týchto prác v priebehu 5 pracovných dní so začiatkom prác 21.10.2019.

Súd mal za to, v súvislosti s argumentáciou žalobcu, že prípadné porušenie povinností pri šetrení poistnej udalosti nemá za následok presun dôkazného bremena zo žalobcu na žalovanú, ale môže mať za následok vznik nároku na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. o povinnom zmluvnom poistení.

Krátenie poistného plnenia žalovanou v sume 30,24 eura súd považoval za neoprávnené, keďže žalovaná vznik týchto nákladov nepreukázala.

Nakoľko žalovaná nekrátila poistné plnenie v časti zákonne, nedošlo k splneniu jej povinnosti riadne prešetriť poistnú udalosť a plniť v zákonnej lehote, a preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania

podľa § 11 ods. 8 zák. o povinnom zmluvnom poistení, keďže žalovaná porušila svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zák. o povinnom zmluvnom poistení.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a vychádzajúc z pomeru procesného úspechu strán sporu, priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,14 %.

3. Proti rozsudku v rozsahu jeho výrokov II. a III. podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

Spornou podľa neho zostala otázka opodstatnenosti jeho nároku na úhradu nájmu za náhradné motorové vozidlo počas doby opravy poškodeného vozidla.

V súvislosti s uzáverom súdu o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody až v rozsahu 792,- eur namietol, že poškodený využíval náhradné vozidlo len na dobu trvania opravy, čím naplnil podmienku nutnosti a účelnosti. Argumentoval, že žalobca ako poškodený nemá povinnosť zisťovať a vyhodnocovať ponuku jednotlivých autoservisov a dostupnosť náhradných dielov, či prípadnú zaťaženosť servisu, pretože nenesie zodpovednosť za vznik škody na svojom motorovom vozidle a nemá mať z toho dôvodu ujmu na tom, že okolnosti opravy viedli k zvýšeniu doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla. Dobu opravy vozidla mal za objektívnu skutočnosť nezávislú od vôle škodcu alebo poškodeného žalobcu, nemohol čas opravy ovplyvniť, mohol len akceptovať dobu stanovenú servisom. Nárok na náhradu za účelne vynaložené náklady si uplatnil iba za nevyhnutné obdobie, kedy bolo jeho vlastné motorové vozidlo v oprave, pričom náhradné používal za rovnakým účelom, ako svoje vlastné vozidlo.

Poukázal na to, že sa súdu na pojednávaní pri oboznámení predbežného právneho posúdenia pri dovtedajších tvrdeniach sporových strán javila žaloba dôvodná a riadne preukázaná, preto následné rozhodnutie súdu mal za prekvapivé a neočakávané. Na pojednávaní neboli predložené žiadne ďalšie dôkazy ohľadom tvrdených skutočností a neboli namietané ani nové okolnosti, žalovaná od začiatku konania namietala primeranosť doby prenájmu.

Konanie súdu prvej inštancie, kedy pri predbežnom právnom posúdení uviedol, že je žaloba dôvodná a následne zmenil svoje rozhodnutie bez adekvátnej procesnej obrany žalovanej mal za zmatečnosť konania zakladajúcu inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

Príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody mal v konaní jasne preukázanú. Ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých nutných prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť na obnovu pôvodného majetkového stavu. Poukázal na to, že v prípade havarovaného vozidla je poškodenému náhradné vozidlo v podstate protiprávnym konaním škodu vnútené. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti nemohol nie z vlastnej viny používať svoje motorové vozidlo, ale v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej. Svoje vlastné motorové vozidlo mohol užívať až 29.11.2019 po vykonaní opráv poškodeného vozidla.

V tejto súvislosti poukázal a označil početnú judikatúru odvolacích súdov v ktorých skutkovo a právne obdobných veciach súdy rozhodli rovnako. Dovolal sa zároveň a poukázal na princíp právnej istoty, kde v právne a skutkovo obdobných veciach mal súd rozhodovať obdobne.

Namietol, že súd nevyhodnotil dôkazy a to doklady o dodaní náhradných dielov z 11.11.2019, 15.11.2019, 21.11.2019 a 28.11.2019. Súd sa vôbec nevyporiadal s okolnosťou, že servis 21.10.2019 nemal k dispozícii všetky náhradné diely a preto nemohol pristúpiť k oprave poškodeného vozidla. Čestné prehlásenie, ktorého relevantnosť žalovaná namietala, uviedol že odzrkadľovalo jeho postup ako autoservisu pri oprave poškodeného vozidla, a išlo o podporný dôkaz na preukázanie tvrdení ohľadom vykonávanej opravy. Preukazuje postup aj samotnú použitú technológiu pri vykonaní opravy. S týmto skutkovým tvrdením sa súd rovnako vôbec nevyporiadal a nezaoberal. Žalovaná nesprávne namietla, že všetky diely boli dodané 21.10.2019 a svojvoľne si určila ako primeranú dobu opravy 21 dní. Bolo preukázané, že 21.10.2019 neboli dodané všetky náhradné diely a preto objektívne nebolo možné vykonávať opravu. Ani nie je možné spravodlivo očakávať od servisu, aby v deň dodania náhradných dielov začal okamžite vykonávať opravu. Mal za to, že uvedenými dôkazmi účinne poprel skutkové tvrdenia žalovanej ohľadom primeranosti doby opravy poškodeného motorového vozidla, pričom to súd nezohľadnil a ani sa s tým nevyporiadal. Komplexne náhradné diely na opravu boli dodané až 28.11.2019, až po ukončení nájmu náhradného vozidla. Žalovaná nepreukázala, že by poškodený alebo servis – žalobca svojim postupom akokoľvek spoluzavinili vzniknutú škodu.

V súvislosti s odôvodnením rozsudku v odseku 17., v zmysle ktorého žalobca neuniesol dôkazné bremeno v preukázaní príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a celým rozsahom uplatnenej

škody a súd uzavrel, že žalobca nepreukázal technológiu opravy odôvodňujúcu predĺžovanie opravy, a ani objektívne dôvody omeškania dodávok náhradných dielov a vychádzajúc teda z toho, že nebol preukázaný dôvod, prečo neboli 21.10.2019 dodané všetky diely potrebné na opravu vozidla a z nesporného celkového času opravárenských prác na oprave vozidla 19,36 hod. vyhodnotil, že primeraná doba opravy bola preukázaná od 2.10.2019 do 25.10.2019 argumentoval, že si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti poškodenému (tak hmotnými aj procesnými predpismi). Súd nesprávne vyhodnotil hmotnoprávne postavenie žalobcu ako poškodeného a neprihliadol naň. Mal za to, že prenájatím náhradného vozidla na dobu opravy svojho poškodeného vozidla sa naplnila podmienka nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla. Poškodený nemá povinnosť zisťovať a vyhodnocovať ponuku jednotlivých servisov, ako ani dostupnosť náhradných dielov alebo akékoľvek iné dôvody ohľadne dĺžky opravy, postupu a technológie pri jej vykonávaní, pretože nenesie zodpovednosť za vzniknutú škodu na vozidle, ktorá mu bola vnútená. Súd svojím rozhodnutím preniesol na poškodeného dôkazné bremeno tvrdenia, kedy poškodený by mal preukázať všetky skutočnosti týkajúce sa opravy, ako spotrebiteľ a oproti tomu poisťovni, t.j. žalovanej postačuje v konaní tzv. obhajovať svoj svojvoľný počet pracovných dní prenájmu bez akejkolvek ďalšej procesnej aktivity. Neobstojí argument súdu, že si mal poškodený zisťovať dôvody meškania náhradných dielov. Citujúc z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/23/2019 a rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/163/2020 uzavrel, že bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla počas celej doby opravy, pričom nutnosť a účelnosť ich vynaloženia vyplýva z toho, že keby tieto neboli vznikli, poškodený mohol užívať vlastné vozidlo, čo sa snažil vykompenzovať požičaním náhradného vozidla.

V ďalšom poukázal na pasivitu žalovanej a neunesenie dôkazného bremena, ktorá žalovaná nepredložila ani len celý likvidačný spis týkajúci sa jednak škodovej udalosti nájmu vozidla, ako ani likvidačný spis týkajúci sa opravy poškodeného vozidla, z ktorých by bolo zrejmé, ako pristúpila k svojej zákonom stanovenej vyšetrovacej povinnosti. Súd opomenul a neprihliadol na to, že žalovaná ako poisťovací subjekt musí v prípade krátenia poistného plnenia preukázať, na základe akých dôvodov krátila poistné plnenie a uniesť dôkazné bremeno ohľadom tohto tvrdenia. Žalovaná odôvodnila krátenie poistného plnenia tým, že boli dodané všetky náhradné diely 21.10.2019 a stanovila na základe počtu opravárenských hodín primeranú dobu nájmu na 21 dní. Mal za to, že skutkové tvrdenia žalovanej predložením dôkazov ohľadom dodaných náhradných dielov z 11.11., 15.11., 21.11. a 28.11.2019 poprel, a žalovaná následne dôkazné bremeno dôvodnosti krátenia poistného plnenia neunesla, čím mala byť v spore neúspešná v tejto konkrétnej dôkaznej situácii. Žalovaná nepreukázala, že za oneskorené dodávky by mal niesť zodpovednosť práve poškodený, nepreukázala v čom by mal spočívať význam použitej technológie pri oprave vozidla a táto by mala mať rozhodujúci význam pri rozhodnutí v merite veci. Nepreukázala, že primeranosť doby nájmu náhradného vozidla sa určuje iba sčítaním počtu času opravy na 19,36 hodiny. Nepreukázala, že jej tvrdenia o dĺžke opravárenských prác by znamenali aj kratšiu dobu opravy, nižšie náklady, tým pádom aj nižšiu výšku škody. Žalobca uzavrel, že napriek svojej pasivite bola žalovaná v konaní úspešná. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nespravodlivé. Poukázal na judikované názory súdov v skutkovo a právne obdobných veciach, o.i. aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/18/2012, podľa ktorého: „Škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanú opravu, ktorá žalobcovi dopravnou nehodou bola vnútená, bola (skutočnou) škodou, vzniknutou vynaložením nákladov na opravu vozidla, aby vozidlo bolo užívania a prevádzky schopné tak, ako tomu bolo pred dopravnou nehodou“.

Nesúhlasil s vyhodnotením otázky dôkazného bremena súdom prvej inštancie v odseku 18. odôvodnenia, podľa ktorého prípadné porušenie povinnosti poisťovateľa pri šetrení poistnej udalosti nemá za následok presun dôkazného bremena zo žalobcu na žalovanú, ale môže mať za následok vznik nároku na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. o povinnom zmluvnom poistení; tento názor považoval za nesprávny a v rozpore so zákonom a súvisiacou zákonnou povinnosťou šetrenia poistných udalostí.

Žalovaná, argumentoval, porušila zákonom stanovené povinnosti a krátila poistné plnenie v rozpore so zákonom a nedôvodne, svoje konanie ani počas súdneho konania neodôvodnila a nepreukázala. Po ukončení šetrenia určila bez náležitého preukázania, že počet primeraných dní prenájmu je 21, namiesto 44, počas ktorých sa vozidlo opravovalo. Mal za to, že žalovaná dobu určenú ako primeranú dĺžku opravy 21 dní v konaní nepreukázala. Žalovaná bola v konaní pasívna, nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukázali, že to bol žalobca, ktorý svojím konaním mal spôsobiť neprimeranú dĺžku opravy, resp. nájmu náhradného vozidla, nepreukázala svoje tvrdené skutočnosti žiadnym relevantným dôkazom, a preto mal žalobca za potrebné ustáliť, že práve žalovaná neunesla dôkazné bremeno tvrdenia. V tejto súvislosti opäť žalobca poukazoval na rozhodnutia krajských súdov, ktoré sa zoberali dôkazným bremenom pri poistných udalostiach, kedy poisťovňa odmietla poskytnúť poistné plnenie, z ktorých

zároveň citoval: 21Co/24/2017 z 20.2.2018, 14Cob/86/2019 Krajského súdu v Žiline a 23Co/23/2020 Krajského súdu v Prešove.

Prostriedky procesnej obrany žalovanej boli neúčinné, keďže nepredložila ani len jeden jediný dôkaz ohľadom svojich tvrdení, že oprava bola uskutočnená v neprimeranej dobe alebo, že by tu bol akýkoľvek iný subjekt spoluzodpovedný za vzniknutú škodu. Nepreukázala, že autoservis pri oprave vozidla akýmkoľvek konaním, resp. nekonaním, zapríčinil akúkoľvek časť vzniknutej škody.

Vyjadriac sa k dôkaznej povinnosti, dôkaznému bremenu, k dispozičnej a prejednávanej zásade, mal za to, že došlo zo strany prvoinštančného súdu k značnému zásahu do jeho práva na spravodlivý súdny proces, a to najmä porušením zásady kontradiktórnosti v civilnom sporovom konaní.

Na základe všetkého uvedeného žalobca zotrval na podanom návrhu a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovanú zaplatiť mu 444,24 eura spolu s úrokmi z omeškania, alebo, aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení na odvolanie žalobcu poprela danosť všetkých ním uplatnených odvolacích dôvodov. Mala za to, že sa súd hodnoverne vyporiadal so skutkovým a právnym stavom a prijal legitímne závery o nedôvodnosti nároku na náhradu nájomného za obdobie od 26.10.2019 do 14.11.2019. V rámci likvidácie uznala opodstatnenosť výdavkov na úhradu nájomného iba od 2.10.2019 do 22.10.2019, súd ju však zaviazal na doplatenie poistného plnenia aj za obdobie od 23.10.2019 do 25.10.2019. Mala za to, že súd legitimitu nájomného od 2.10.2019 do 25.10.2019 riadne odôvodnil.

Argumentovala, že žalobca mal vo veci ekonomický záujem na navyšovaní nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, keďže sám vykonával opravu a zároveň poškodenému zaobstaral i náhradné vozidlo. Tvrdila, že žalobca mal možnosť ovplyvniť dobu trvania prác v servise, preto mu ako opravcovi a zároveň prenajímateľovi náhradného vozidla vyhovovalo predlžovať dobu opráv na motorovom vozidle. Bol si vedomý možnosti zisku plynúceho z nájmu, keďže postúpením pohľadávky si ako postupník titulom poistenia zodpovednosti uplatňuje nárok na náhradu škody priamo proti žalovanej ako poisťovateľovi. Poškodený v dôsledku škodovej udalosti nevynaložil žiadne náklady za prenájom náhradného motorového vozidla.

Dôvodila, že ako poisťovateľ musí dohliadať na to, aby nedochádzalo k nekalým praktikám a umelému navyšovaniu celkovej sumy, ktorá by mala vyplývať ako nárok z poistnej udalosti. Aj keď žalobca ako postupník vstúpil do práv a povinností poškodeného, vzhľadom na osobité okolnosti prípadu mala jeho argumentáciu, že poškodený nemá možnosť ovplyvniť dobu opráv, za účelovú. Tvrdila, že žalobca ako autoservis vedel ovplyvniť dobu opráv, a preto nemá nárok na náhradu akýchkoľvek „vynaložených“ výdavkov, ale len tých, ktoré sú účelné a odôvodnené, žalovaná nie je povinná vyplatiť celú čiastku uvedenú na faktúre, ako sa domnieva žalobca. Bola oprávnená krátiť poistné plnenie, keďže v rámci likvidácie dospela k záveru, že konaním žalobcu sa bezdôvodne navyšovali náklady, ktorých náhradu si neskôr uplatnil z poistenia škodcu. Predložené faktúry a čestné prehlásenia nepreukazujú nevyhnutnosť potreby náhradného vozidla v trvaní 44 dní. Žalovaná za týmto účelom nie je povinná predkladať znalecký posudok, keďže likvidačné stanovisko je výsledkom odborného posúdenia jej pracovníkov. Je to žalobca, kto nesie dôkazné bremeno, aby preukázal účelnosť nákladov, ktorých refundácie sa domáha od žalovanej. Nájom náhradného motorového vozidla môže byť účelný a nevyhnutný do doby ukončenia opravy poškodeného vozidla, avšak argumentovala, že je oprávnená dôkladne vyhodnocovať a aplikovať limitáciu skutočnej škody najmä v prípadoch, kedy je žalobca prenajímateľom náhradného vozidla, zároveň aj autoservisom a v neposlednom rade postupníkom. Uviedla, že žalobca podniká v tejto oblasti a nemá postavenie spotrebiteľa. Musí prijať „podnikateľské riziko“, že z poistenia zodpovednosti mu nebude refundovaná celá čiastka nájomného ak vykonával opravu neprimerane dlho. Namietla, že žalobca nedoložil dôkaz, z ktorého by vyplývalo, kedy zadal objednávku na dovoz náhradných dielov a preto nemožno ustáliť, či konal s odbornou starostlivosťou a urobil všetky potrebné kroky pre čo najrýchlejšiu opravu poškodeného vozidla.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril v podaní zo 16.11.2021.

Pokiaľ žalovaná poukazovala na ekonomický záujem žalobcu na navyšovaní nákladov za prenájom motorového vozidla, označil tieto tvrdenia za nepravdivé a vágne. Postupoval ako autoservis vykonávajúci opravu poškodeného vozidla tak ako pri každej inej oprave, ktorá nie je škodovou udalosťou. To, že poškodený využil službu žalobcu a prenajal si u neho aj náhradné motorové vozidlo, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Ako autoservis postupoval pri vykonávaní opravy riadne a bezodkladne,

umelo nenavyšoval dĺžku vykonávanej opravy. V čase jej vykonávania nemohol si byť vedomý, že ako postupník si bude uplatňovať pohľadávku z nároku na náhradu škody voči poisťovateľovi, keďže v tom čase takú pohľadávku ako autoservis nemal a ani nevedel, že ju bude mať. Nadobudol pohľadávku od poškodeného až 1.4.2020, teda po vykonanej oprave ako aj po následnom skončení šetrenia žalovanej. V súvislosti s tvrdením žalovanej, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti nevynaložil žiadne náklady za prenájom náhradného motorového vozidla uviedol, že ak to žalovaná tvrdí, mala by to aj podložiť relevantnými dôkaznými prostriedkami, keďže žalobca predložil dôkaz o zaplatení faktúry za prenájom náhradného vozidla, ktorý žalovaná účinne nepoprela. Mal za to, že preukázal, že si ako poškodený prenajal náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu opravy a navyše sa rozhodol, že nepotrebuje predmetné náhradné vozidlo počas celej doby opravy, ale nájom náhradného vozidla ukončil 15.11.2019 a oprava vozidla bola ukončená až 29.11.2019 a teda si uplatnil ešte menej ako by mohol alebo mal mať nárok.

V súvislosti s vyjadrením žalovanej o tom, že bola oprávnená krátiť poisťné plnenie, keďže dospela k záveru, že konaním žalobcu sa bezdôvodne navyšovali náklady, ktorých náhradu si neskôr uplatnil z poistenia škodcu, poukázal na to, že žalovaná uvádza ako nový dôvod krátenia poisťného plnenia „konaním žalobcu sa bezdôvodne navyšovali náklady“. Žalovaná však toto svoje tvrdenie nepreukázala. Nepredložila žiadny dôkaz ktorý by preukazoval, že žalobca nepostupoval správne pri vykonávaní opravy. Poukázal na § 797 ods. 4 Obč. zákonníka, podľa ktorého ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len sčasti je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženie plnenia, tento dôvod nie je možné dodatočne meniť. Žalobca opätovne citoval dôvody krátenia poisťného plnenia s tým, že len o týchto môže súd rozhodovať a žalovaná je povinná tieto dôvody aj preukázať. Tieto dôvody krátenia poisťného plnenia predstavujú meritum tohto sporu a súd je povinný vykonať právne posúdenie len týchto dôvodov, či sú správne a zákonné.

Žalobca označil rozhodnutie súdu prvej inštancie opätovne za nespravodlivé, nesprávne a nezákonné.

6. Žalovaná v podaní z 13.1.2022 zotrvala na svojej argumentácii z vyjadrenia k odvolaniu. Vyhodnotila, že žalobca v odvolacej replike zo 16.11.2021 neuviedol žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaná doposiaľ relevantne nevyjadřila, resp. ku ktorým by nedal súd dostatočnú odpoveď v napadnutom rozsudku a preto sa žalovaná zamerala a poukázala na svoju nosnú argumentáciu a relevantné právne závery.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na nariadenom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou (§§ 362 a 359 CSP), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 a 358 CSP), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP), po zopakovaní dokazovania (§ 384 ods. 1 CSP) a vyhodnotení dôkazov, po zistení, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie ani na zrušenie rozhodnutia, rozsudok v odvolaní napadnutom výroku II. zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobe vyhovel. V zmysle § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania.

8. Výrok I. rozsudku, ktorými súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 84,24 eura spolu s prísl., odvolaním nebol napadnutý, a teda nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

9. Napadnutým zamietavým výrokom II. rozsudku rozhodol súd prvej inštancie o nároku uplatnenom žalobcom titulom poskytnutia poisťného plnenia z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla škodcu, ktorý zaviniel dopravnú nehodu, pri ktorej bolo motorové vozidlo žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu poškodené, na náhradu škody, ktorá vznikla právnenému predchodcovi žalobcu zaplatením ceny 792,- eur za prenájom náhradného motorového vozidla, trvajúci od 2.10.2019 do 15.11.2019 počas trvania opravy poškodeného motorového vozidla.

Súd prvej inštancie mal preukázanú škodovú udalosť – dopravnú nehodu z 2.10.2019, za ktorú zodpovedá poisťenec žalovanej, ako i vznik škody 792 eur, avšak uzavrel, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody až v rozsahu 792 eur. Súdom mal za preukázanú príčinnú súvislosť iba v rozsahu sumy 432 eur ako ceny zaplatenej za nájom náhradného motorového vozidla za dobu od 2.10.2019 do 25.10.2019 (24 dní). Uzavrel, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom škody uplatnenej vo výške 792 eur zaťažovalo žalobcu, ktorý dôkazné bremeno neunesol: nepreukázal, že dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla bola spôsobená objektívnymi okolnosťami, a teda nájom náhradného vozidla bol nevyhnutný v celom rozsahu, a to ani napriek tomu, že žalovaná od začiatku neprímeranost' času trvania opravy namietala, nepreukázal technológiu opravy odôvodňujúcu predĺžovanie opravy a ani

objektívne dôvody omeškania dodávok náhradných dielov. Súd vychádzajúc z toho, že nebol preukázaný dôvod, prečo neboli 21.10.2019 dodané všetky náhradné diely potrebné na opravu vozidla a zohľadniac celkový čas opravárenských prác potrebných na opravu motorového vozidla v rozsahu 19,36 hod. (cca 2,5 dňa) uzavrel, že primeraná doba opravy bola preukázaná od 2.10.2019 do 25.10.2019 a teda počas tejto doby bol dôvodný nájom náhradného motorového vozidla.

Na rozdiel od žalovanej, ktorá vzhľadom na dodávku náhradných dielov 21.10.2019 mala za primeranú dobu nájmu náhradného vozidla dobu od 2.10.2019 do 22.10.2019, súd prihliadol na to, že napriek dodávke náhradných dielov 21.10.2019, žalobca/opravca nemusel mať objektívnu možnosť realizovať práce okamžite, preto považoval za primerané vykonanie opravárenských prác počas piatich pracovných dní odo dňa 21.10.2019.

Súd zároveň vyhodnotil ako neoprávnenú námietku žalobcu, namietajúceho v konaní, že keď žalovaná vykonala šetrenie poisťnej udalosti, a na základe jeho výsledkov, bez toho aby žiadala žalobcu o doplnenie dokladov, príp. akékoľvek vysvetlenie, šetrenie uzavrela a listom z 8.1.2020 mu oznámila, že poskytne poisťné plnenie len vo výške 347,76 eura odôvodniac, že z dôvodu časovej neprimeranosti fakturovanej doby nájmu, mala za primeranú dobu vypožičania náhradného motorového vozidla len 21 dní, potom sa dôkazné bremeno v súvislosti s dĺžkou opravy presunulo na žalovanú. Súd vyslovil, že prípadné porušenie povinnosti pri šetrení poisťnej udalosti nemá za následok presun dôkazného bremena zo žalobcu na žalovanú, ako to tvrdil žalobca.

10. Žalobca, ktorý napadol rozsudok v jeho zamietavej časti z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP argumentoval v ňom najmä tým, že súd nesprávne vyhodnotil, že on – žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody až v rozsahu 792 eur, že súd nevyhodnotil všetky dôkazy o dodaní náhradných dielov, ale zohľadnil len dôkaz o dodaní náhradných dielov dňa 21.10.2019 a aj poukázal na pasivitu žalovanej v konaní a neunesenie dôkazného bremena práve žalovanou.

11. Otázka posudzovania dôkazného bremena je integrálnou súčasťou zisťovania skutkového stavu a hodnotenia dôkazov.

Odvolací súd na základe oboznámenia sa s vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a na základe preskúmania jeho rozhodnutia, zistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne posúdil otázku rozloženia dôkazného bremena medzi žalobcu a žalovanú a v súvislosti s tým vyvodil nesprávne skutkové závery na základe vyhodnotenia otázky unesenia či neunesenia dôkazného bremena stranou, ktorú podľa súdu dôkazné bremeno zaťažovalo. Keďže sa odvolací súd so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, ktoré súd ustálil na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia otázky (ne)unesenia dôkazného bremena nestotožnil, podľa § 384 ods. 1 CSP dokazovanie sám na nariadenom pojednávaní zopakoval. Zopakovaním dokazovania v potrebnom rozsahu sám zistil skutkový stav pre svoje rozhodnutie, a pokiaľ išlo o otázku príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody na strane žalobcu vo výške 792 eur, túto posúdil odlišne od záverov súdu prvej inštancie, a to práve v dôsledku odlišného posúdenia dôkazného bremena. Neznamená to odlišné právne posúdenie veci, ale jej odlišné skutkové posúdenie.

12. Odvolací súd zopakoval dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými oboma stranami.

13. Z listu žalovanej z 8.1.2020 – „Oznámenie o poisťnom plnení“ zistil a mal preukázané, že žalovaná ním oznámila právnemu predchodcovi žalobcu výšku skutočnej škody, stanovenú na 347,76 eura, náhradu ktorej titulom poskytnutia poisťného plnenia mu vyplatí. Vychádzala z nákladov za prenájom vozidla vo výške 792 eur, ktoré krátila o 414 eur s odôvodnením, že zistiť spočítaním času opravárenských prác vykonaných na poškodenom motorovom vozidle ich rozsah 19,35 hod., je primeranou dobou vypožičania náhradného vozidla doba v trvaní 21 dní, vrátane prevzatia a odovzdania vozidla a zabezpečenia náhradných dielov do opravovne. Zároveň krátila náklady vo výške 30,24 eura, ktoré by vznikli používaním náhradného vozidla. Iné dôvody krátania žalovaná neuviedla.

Podľa názoru odvolacieho súdu, dôvody krátania poskytnutia poisťného plnenia, ktoré žalovaná žalobcovi oznámila, mu nepreukázala a nepreukázala ich dôvodnosť ani v priebehu súdneho konania.

14. Z faktúry č. 219050359 z 21.10.2019 vyhotovenej spoločnosťou FRANCE-TECH, spol. s r.o. je zrejmé, že ňou FRANCE-TECH ako dodávateľ vyúčtovala žalobcovi ako odberateľovi dodanie označeného tovaru dňa 21.10.2019.

Z faktúry č. 219050389 z 11.11.2019 vyhotovenej spoločnosťou FRANCE-TECH, spol. s r.o. je zrejmé, že ňou FRANCE-TECH ako dodávateľ vyúčtovala žalobcovi ako odberateľovi dodanie označeného tovaru - blatník podbehu a predný blatník dňa 11.11.2019.

Z faktúry č. 219050412 z 21.11.2019 vyhotovenej spoločnosťou FRANCE-TECH, spol. s r.o. je zrejmé, že ňou FRANCE-TECH ako dodávateľ vyúčtovala žalobcovi ako odberateľovi dodanie označeného tovaru dňa 21.11.2019.

Z dokladu „Predaj – dodávka SKPDL800867436“ z 21.11.2019 vyhotoveného spoločnosťou Inter Cars Slovenská republika s.r.o. ako dodávateľom je zrejmé, že ňou spoločnosť ako dodávateľ predala, resp. dodala žalobcovi ako odberateľovi predné hmlové svetlo.

Uvedené dôkazy preukazujú, že po dodávke náhradných dielov dňa 21.10.2019 nasledovali ďalšie dodávky náhradných dielov v dňoch 11.11. a 21.11.2019, kedy napr. 11.11.2019 predmetom dodávky boli blatník podbehu a predný blatník, ktoré skutočnosti minimálne spochybňujú záver súdu prvej inštancie o dôvodnom trvaní opravy poškodeného vozidla len do piatich dní od 21.10.2019, t.j. do 25.10.2022, resp. spochybňujú záver o nepreukázaní dôvodnosti akéhokoľvek ďalšieho trvania opravy poškodeného vozidla na základe objektívnych okolností, a teda i záver o nepreukázaní dôvodov ďalšieho trvania nájmu náhradného vozidla v celom rozsahu až do 15.11.2019, tak ako si nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla uplatnil žalobca.

Súd prvej inštancie posudzujúc uvedené otázky mal za to, že dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Podľa súdu, žalobca mal preukázať, že oprava poškodeného vozidla z objektívnych dôvodov trvala počas celej doby nájmu náhradného vozidla a preto nájom bol dôvodný. Takáto konštrukcia dôkazného bremena sa vymyká pravidlám formálnej logiky, keďže bezdôvodne/nelogicky zaťažuje dôkazným bremenom žalobcu, ktorý predloženými dôkazmi (viď odsek 15.) trvanie nájmu až do 15.11.2019 preukázal. Ak žalovaná trvanie nájmu náhradného vozidla až do 15.11.2019 spochybnila ako neprímerané, je to žalovaná, ktorá svoje tvrdenie (ktoré je v jej prospech) musí zároveň i preukázať a teda žalovanú zaťažuje dôkazné bremeno.

15. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania vyhodnotil, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom preukázania vynaložených nákladov 792 eur za prenájom náhradného motorového vozidla počas doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla, trvajúcej od 2.10.2019 do 15.11.2019, uniesol: predložil nájomnú zmluvu z 2.10.2019 o prenechaní mu ako nájomcovi na dočasné užívanie motorového vozidla C. D., E. XXX E., na dobu vykonania opráv na jeho poškodenom motorovom vozidle, predložil faktúru č. 319149 zo 4.12.2019, ktorou mu prenajímateľ (H Point, s.r.o.) vyúčtoval podľa nájomnej zmluvy za prenájom vozidla 950,40 eura s DPH, resp. 792 eur bez DPH a predložil doklad – kópiu účtu o čiastočnej úhrade faktúry č. 319149 vo výške 792 eur dňa 4.12.2019. Predložil odovzdávací/preberací protokol o prevzatí náhradného motorového vozidla 2.10.2019 a o jeho odovzdaní späť 15.11.2019. Na základe týchto dokladov ako aj zákazkového listu, požiadal žalobca, resp. jeho právny predchodca žalovanú o náhradu škody za prenájom náhradného vozidla.

16. Zaťažovať za daných okolností, tak ako postupoval súd prvej inštancie, poškodeného žalobcu dôkazným bremenom ohľadne preukázania, že dĺžka opravy poškodeného vozidla za čas, za ktorý žiadal preplatenie nájomného za náhradné motorové vozidlo bola spôsobená objektívnymi okolnosťami a teda bola nevyhnutná v celom rozsahu, v tej istej súvislosti (predĺžovania opravy) i dôkazným bremenom preukázania technológie opravy a dôkazným bremenom „dôvodov omeškania dodávok náhradných dielov“, pričom poškodený si prenajal náhradné vozidlo nie z vlastnej vôle, ale v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovanej, je v rozpore s § 151 ods. 2 CSP, ktorý ukladá strane, ktorá poprie skutkové tvrdenia protistrany a uviesť o nich svoje vlastné tvrdenia, inak je popretie neúčinné. Uvedenie vlastných tvrdení je prirodzene spojené s ich preukázaním, t.j. dôkaznou povinnosťou. Žalovaná svoje tvrdenie o neprímeranej dĺžke opravy poškodeného vozidla nepreukázala.

17. Podľa odvolacieho súdu, ak žalovaná na základe prešetrenia poisťovnej udalosti potrebného, resp. vykonaného na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie (§ 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z.) dospela k záveru, ktorý žalobcovi oznámila listom z 8.1.2020 a mala za dôvodne vzniknuté náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, náklady len za 21 dní, bola povinná tento svoj záver riadne odôvodniť. Oznámenie o poisťnom plnení, ktorým žalobcovi oznámila „krátenie“ poisťného plnenia titulom náhrady nákladov za poskytnutie náhradného motorového vozidla „z dôvodu časovej neprímeranosti a to na základe spočítania času opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle, spolu v rozsahu 19,35 hod.“, požiadavku riadneho odôvodnenia nespĺňa. Žalovaná vzala do úvahy/prihliadla len na celkový čas trvania opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle bez

toho, aby zohľadnila ďalšie okolnosti, napr. kedy bolo poškodené motorové vozidlo skutočne opravené (vrátené do stavu pred škodovou udalosťou) a odovzdané žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi. Keďže sa žalobca s týmito závermi šetrenia poisťnej udalosti nestotožnil, a tieto neboli žalovanou riadne odôvodnené, bolo na žalovanej dôvodnosť krátenia poisťného plnenia preukázať v súdnom konaní. Znamená to, že dôkazné bremeno ohľadom dôvodov krátenia poisťného plnenia bolo na žalovanej a v konaní zaťažovalo žalovanú.

Žalovaná dôvody krátenia poisťného plnenia nepreukázala ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ale dôkazné bremeno ohľadne preukázania dôvodov krátenia poisťného plnenia neunesla ani v odvolacom konaní.

18. Odvolací súd preto, majúci na základe vyššie uvedeného (viď odsek 15. odôvodnenia) preukázaný nárok žalobcu na poskytnutie poisťného plnenia titulom ním vynaložených nákladov 792 eur za prenájom náhradného motorového vozidla v období od 2.10. 2019 do 15.11.2019 počas opravy jeho poškodeného motorového vozidla, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietavom výroku II. tak, že rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 360,- eur (zo 792 eur vynaložených nákladov už žalovaná podľa oznámenia o poisťnom plnení poskytla 347,76 eura a 84,24 eura bolo právoplatne priznaných výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie) spolu s príslušenstvom – úrokmi z omeškania a to vo výške a v rozsahu tak, ako úroky z omeškania boli priznané zo sumy už žalobcovi prisúdenej.

19. Pre úplnosť a na margo argumentácie žalovanej v replike na odvolanie žalobcu, ktorou žalovaná tvrdila ekonomický záujem žalobcu na navyšovaní nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, keďže sám vykonával opravu a zároveň poškodenému zaobstaral i náhradné vozidlo, s tým, že žalobca mal možnosť ovplyvniť dobu trvania prác v servise, čo mu ako opravcovi a zároveň prenajímateľovi náhradného vozidla vyhovovalo predlžovať dobu opravy nakoľko si bol vedomý možnosti zisku plynúceho z nájmu, keďže postúpením pohľadávky si ako postupník titulom poisťovania zodpovednosti v tunajšom konaní uplatnil nárok na náhradu škody priamo proti žalovanej ako poisťovateľovi, a zároveň tvrdila, že bola oprávnená krátiť poisťné plnenie, keďže v rámci likvidácie dospela k záveru, že konaním žalobcu sa bezdôvodne navyšovali náklady, ktorých náhradu si neskôr uplatnil z poisťovania škodcu, odvolací súd len v stručnosti uvádza, že jednak žalovaná tieto svoje tvrdenia nepreukázala, neoznačila a ani nepredložila dôkazy na ich preukázanie a zároveň sa jedná v prípade jej tvrdenia o oprávnenosti krátenia poisťného plnenia z dôvodu, že sa konaním žalobcu bezdôvodne navyšovali náklady, o prostriedok procesného útoku žalovanej, ktorý neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie t.j. novotu v odvolacom konaní, pre použitie ktorej v odvolacom konaní neboli splnené podmienky v zmysle § 366 CSP.

20. Keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to podľa § 255 ods. 1 CSP.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.